

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Cob/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8707209066
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8707209066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: G. U., bývajúcí v E., Ul. I. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Michalom Petríkom, advokát AK v Poprade, Ul. Francisciho 25, o zaplatenie 5.809,44 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 18Cb/13/2008-414 zo dňa 29.5.2014 jednomyselne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, a to vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 242,80 eur s 8 % p.a. úrokom z omeškania od 4.1.2005 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Ďalej súd konanie zastavil v časti úrokov z omeškania nad 14 % p.a. zo sumy 7.469,13 eur od 4.1.2005 do 29.11.2005 a 13 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 7.303,16 eur od 30.11.2005 do 15.12.2005 a 13 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 7.137,19 eur od 16.12.2005 do 22.2.2006 a 13 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 6.805,25 eur od 23.2.2006 do 26.4.2006 a 13 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 6.473,32 eur od 27.4.2006 do 29.5.2006 a 13 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 6.141,38 eur od 30.5.2006 do 14.7.2006 a 14 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 5.809,44 eur od 15.7.2006 do zaplatenia s tým, že v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania súd má rozhodnúť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. V dôvodoch uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia 5.809,44 eur s 0,1 % denným úrokom z omeškania zo sumy 7.469,13 eur od 4.1.2005 do 29.11.2005, zo sumy 7.303,16 eur od 30.11.2005 do 15.12.2005, zo sumy 7.137,19 eur od 16.12.2005 do 22.2.2006, zo sumy 6.805,25 eur od 23.2.2006 do 26.4.2006, zo sumy 6.473,32 eur od 27.4.2006 do 29.5.2006, zo sumy 6.141,38 eur od 30.5.2006 do 14.7.2006, zo sumy 5.809,44 eur od 15.7.2006 do zaplatenia. V návrhu uviedol, že so žalovaným uzatvoril leasingovú zmluvu, tento neplatil leasingové splátky v zmysle splátkového kalendára, došlo k predčasnému ukončeniu lízingovej zmluvy a žalovaný neuhradil v zmysle finančného vyúčtovania nároky z toho vyplývajúce. Dňa 13.11.2007 súd rozhodol platobným rozkazom č.k. 16Rob/369/2007-38, proti ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom dôvodil, že poisťovňa neuspokojila leasingovú spoločnosť v plnej výške po dopravnej nehode a výška je vysoká, neoprávnená.

Uznesením č.k. 18Cb/13/2008-89 zo dňa 3.6.2008 súd pripustil do konania namiesto OTP Leasing, a.s. spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

Písomným podaním zo dňa 30.1.2013 žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5.809,44 eur so 14 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 7.469,13 eur od 4.1.2005 do 29.11.2005, s 13 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 7.303,16 eur od 30.11.2005 do 15.12.2005, s 13 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 7.137,19 eur od 16.12.2005 do 22.2.2006, s 13 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 6.805,25 eur od 23.2.2006 do 26.4.2006, s 13 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 6.473,32 eur od 27.4.2006 do 29.5.2006, s 13 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 6.141,38 eur od 30.5.2006 do 14.7.2006, so 14 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 5.809,44 eur od 15.7.2006 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti zobral žalobu späť. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 20.4.2004 kúpna a leasingová zmluva, ktorej predmetom bol leasing motorového vozidla značky AUDI A4, pričom žalovaný mal uhrádzať leasingové splátky mesačne v počte 48 splátok vo výške 714,43 eur. Žalovaný zaplatil čiastočne niektoré leasingové splátky a v dôsledku totálnej škody na vozidle došlo k predčasnému ukončeniu leasingovej zmluvy a žalobca si uplatnil vyúčtovaním zo dňa 15.12.2004 sumu 7.469,13 eur. V dôsledku poisťovnej udalosti došlo k plneniu žalobcovi zo strany poisťovne vo výške 9.009,33 eur, pričom poisťovňa ohodnotila zvyšky vozidla v hodnote 5.566,62 eur, avšak žalobca tieto nežiadal. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, ako aj to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súd vec právne hodnotil podľa § 53 ods. 1, 3 písm. h) OZ, ustanovenia § 54 ods. 1 OZ, ustanovenia § 101 OZ, ďalej citoval čl. 13 bod 1 Obchodných podmienok, podľa ktorého predčasným ukončením sa stávajú splatnými všetky doteraz neuhradené splátky a platby, na ktoré je leasingový nájomca povinný, a to vrátane budúcich. Vzhľadom na uvedené zistenia a citované zákonné ustanovenia, súd dospel k záveru, že v danom prípade išlo o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko ju žalovaný uzavrel ako fyzická osoba, a teda nemohol ovplyvniť znenie zmluvy a Obchodných podmienok, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa, a preto sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca už pri vyúčtovaní nesprávne uviedol dlžnú sumu, nakoľko neodpočítal zostatkovú hodnotu zvyškov vozidla, ktoré boli vo vlastníctve žalobcu a dohodou o splátkach využil dobromyseľnosť žalovaného a jeho neznalosť práv ako spotrebiteľa, ktorý podpísal uvedenú dohodu o splátkach, ktorú však nemožno považovať za platný úkon uznania dlhu aj napriek tomu, že žalovaný čiastočne plnil po ukončení zmluvy, a toto nemožno považovať za uznanie dlhu. V danom prípade, ak by vznikol žalobcovi nárok, tak len na zaplatenie 5. a 6. splátky, avšak 5. splátka by bola premlčaná, keďže splatnosť bola 7.9.2004, pričom uplynula všeobecná premlčacia trojročná lehota, keďže žaloba bola podaná 24.9.2007. Tak vznikol žalobcovi nárok len na zaplatenie 6. splátky. Súd bol toho názoru, že žalobca má nárok na zaplatenie tejto 6. splátky, ktorá nie je premlčaná, nakoľko bola splatná 7.10.2004 a žaloba bola podaná 24.9.2007. V čase podania žaloby neexistoval opodstatnený nárok žalobcu na plnenie, okrem uplatnenia si neuhradenia jednej splátky avšak, podľa špecifikácie žalobného nároku, kde si žalobca uplatnil 5. a 6. splátku, plnenie 42. splátok po odstúpení od zmluvy z titulu náhrady škody, po odpočítaní prijatého plnenia a čiastočného plnenia 1.428,86 eur + 15.049,59 eur - 9.009,33 eur - 1.659,70 eur bol žalobný nárok vo výške 5.809,42 eur a po odpočítaní hodnoty zvyškov vozidla 5.566,62 eur predstavuje nárok žalobcu sumu 242,80 eur. Žalobcovi teda vznikol nárok len na zaplatenie 6. splátky vo výške 242,80 eur a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a neopodstatnenú, keďže podľa čl. 12 ods. 3 Obchodných podmienok tento obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže nerieši otázku zvyškov vozidla s tým, že všetky následky znáša len nájomca, ktorý nemá právo na dispozíciu s vrakom a zostatkami vozidla a nemôže ovplyvniť ani konanie poisťovne a vlastníka vozidla, čo je v jeho neprospech. Nakoľko žalovaný nezaplatil včas a riadne sumu 242,80 eur v dohodnutej lehote splatnosti, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 8 % ročne od 4.1.2005 v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. V prevyšujúcej časti ohľadne výšky úrokov z omeškania nad 14 % a 13 % z tam požadovaných súm súd konanie v zmysle § 96 ods. 1, 2 O.s.p.. zastavil. O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to v tej časti pokiaľ bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Poukázal na čl. 9 ods. 8 Obchodných podmienok pre finančný prenájom motorových vozidiel spoločnosti OTP Leasing, a.s., podľa ktorého leasingový prenajímateľ postupuje na leasingového nájomcu práva a nároky, ktoré mu vzniknú pri poškodení, alebo odcudzení motorového vozidla zavinením tretích osôb a leasingový nájomca toto postúpenie prijíma. Leasingový nájomca je povinný v prípade vzniku takýchto škôd alebo odcudzenia uplatniť všetky takto postúpené práva a nároky. Ďalej citoval čl. 12 bod 1 Obchodných podmienok, podľa ktorého nebezpečenstvo škody, zničenia, straty alebo odcudzenia vo vzťahu k motorovému vozidlu nesie leasingový nájomca od momentu prevzatia motorového vozidla až do momentu jeho účinného vrátenia leasingovému prenajímateľovi, resp. do doby prevodu vlastníckeho práva na neho. Podľa bodu 2 tohto článku v prípadoch poškodenia, zničenia, straty alebo odcudzenia motorového vozidla je leasingový nájomca

naďalej povinný platiť leasingové splátky a ostatné platby súvisiace s leasingom až do momentu vyjadrenia poisťovne, resp. štátneho orgánu, teda do ukončenia zmluvného vzťahu medzi leasingovým prenajímateľom a leasingovým nájomcom. Leasingový prenajímateľ nie je zodpovedný za stav, pri ktorom po uplynutí doby leasingu nie je možné odovzdať motorové vozidlo nájomcovi alebo predĺžiť leasingovú zmluvu. Z bodu 3 tohto článku vyplýva, že pokiaľ podľa rozhodnutia poisťovne pôjde o totálne poškodenie motorového vozidla, považuje sa vrak pre vyúčtovanie vzájomných záväzkov medzi prenajímateľom a nájomcom za bezcenný, ak nebude písomne dohodnuté inak, leasingový nájomca nesie náklady za uskladnenie vraku a jeho prepravu (vykonanú podľa pokynov poisťovne), a to až do doby vysporiadania poistnej udalosti poisťovňou. Žalobca nesúhlasil s rozhodnutím súdu a posúdením vyššie uvedeného v tom zmysle, že žalovaný ako fyzická osoba nemohol ovplyvniť znenie zmluvy a Obchodných podmienok. Vyššie uvedené ustanovenia nie sú na neprospech žalovaného, ide len o upresnenie povinností medzi zmluvnými stranami leasingovej zmluvy, a to žalovaným ako leasingovým nájomcom a žalobcom ako leasingovým prenajímateľom. Predmetné ustanovenia logicky upravujú povinnosti žalovaného ako leasingového nájomcu. Leasingový prenajímateľ si predmet leasingu nevybral, nefiguruje ako jeho predajca, ale je subjekt, ktorý poskytuje žalovanému prefinancovanie ním vybraného motorového vozidla ako predmetu leasingu, a preto je logické, že práve leasingový nájomca je povinný pri poškodení alebo odcudzení motorového vozidla uplatniť všetky nároky a práva z tohto plynúce, teda aj nároky voči poisťovni. Žalobca, resp. jeho predchodca nemá a ani nemal k dispozícii vrak vozidla, ale tento zostáva v dispozícii dlžníka, resp. žalovaného, preto došlo vo vyjadrení likvidátora automaticky k odpočtu zvyškov vozidla. V prípade, ak by dlžník doplatil sumu vyčíslenú vo finančnom vyúčtovaní, sú mu k vraku vozidla odovzdané aj príslušné doklady, aby mohol s vrakom vozidla disponovať, napr. za účelom jeho predaja. Uvedená skutočnosť je štandardným postupom. Rovnako analogicky v prípade, ak žalovaný predmetné vozidlo kúpil ako kupujúci na základe kúpnej zmluvy, kedy by sa stal vlastníkom po zaplatení kúpnej ceny a došlo by k jeho poškodeniu, príp. zničeniu, uplatňoval by si nároky voči poisťovni priamo žalovaný ako kupujúci a vlastník vozidla, ktorý predtým za vozidlo zaplatil celú výšku kúpnej ceny. To znamená rovnako aj v danom prípade by žalovanému bol vydaný vrak vozidla pre účely svojoľného naloženia s ním až po tom, čo zaplatí sumu vyčíslenú vo finančnom vyúčtovaní. Vzhľadom na uvedené žalobca nesúhlasil s tým, že ustanovenia Obchodných podmienok sú pre žalovaného ako spotrebiteľa nepriaznivé, nakoľko ich nemohol inak ovplyvniť. Súd nekonkretizoval akým spôsobom by bolo znenie Obchodných podmienok pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivé, v čom boli Obchodné podmienky pre žalovaného neprijateľné. Zároveň súd musí byť do úvahy skutočnosť, že ide o leasingový vzťah a teda vzájomné práva a povinnosti posúdiť aj v tom ohľade, čo možno reálne od leasingovej spoločnosti vyžadovať, nakoľko žiaden poskytovateľ leasingu by nevstúpil do leasingového vzťahu za predpokladu, že nebezpečenstvo škody na veci prejde na prijímateľa leasingu až po úplnom zaplatení leasingových splátok. Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie vo veci, nakoľko len konštatácia, že znenie Obchodných podmienok je v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa bez toho, aby uviedol, v čom tento neprospech spočíva a či vôbec možno povinnosti, ktoré v danom prípade zanedbal žalovaný ako leasingový nájomca spravodlivo a reálne vyžadovať od leasingovej spoločnosti. Ďalej v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/35/2013, na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/44/2014. Ďalej poukázal na dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal na zaplatenie sumy 205.015,10 Sk v splátkach. Žalovaný sám požiadal o vystavenie splátkového kalendára, pričom po telefonickej dohode mu bola zaslaná dohoda podpísaná žalobcom v dvoch vyhotoveniach s tým, že v prípade súhlasu so stanoveným splátkovým kalendárom, v jednom rovnopise zašle túto žalobcovi. Tu žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/28/2013. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu, prípadne, aby v zmysle § 221 ods. 1, 3 O.s.p. ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje, avšak považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné: Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný uskutočnil tieto

platby 1. až 4. splátku vo výške 86.092,- Sk, zvýšenú splátku vo výške 295.000,- Sk, spracovateľský poplatok 18.207,- Sk, zmluvnú pokutu, ktorú potom žalobca označil ako nesprávne pojmovo označenú, keďže išlo o sankciu za neuhradenie splátok, to znamená úrok z omeškania vo výške 495,- Sk, ďalej bolo poskytnuté poistné plnenie vo výške 271.415,- Sk, následne žalovaný zaplatil 50.000,- Sk a odvolací súd má za to, že do platby uhradenej nájomcom mala byť aj suma 167.700,- Sk, čo je hodnota zvyškov poškodeného motorového vozidla ako to vyplýva z vyjadrenia likvidátora Kooperatíva poisťovňa, a.s. (viď čl. 138), takže celkove žalovaný uhradil 848.909,- Sk, resp. uhradil sumu 681.209,- Sk, ale k tejto je potrebné započítať sumu 167.700,- Sk, čo je hodnota zvyškov. Žalobca mal nárok na úhradu sumy 856.224,10 Sk, čo žalovaný nepopieral. Išlo o sumu 18.207,- Sk, čo bol spracovateľský poplatok, ďalej sumu 129.138,- Sk, čo je nárok na 6 splátok, ďalej na sumu 255.000,- Sk ako zvýšená splátka, potom úrok z omeškania vo výške 495,- Sk a nevyfakturovaná časť istiny vo výške 453.384,10 Sk. Rozdiel medzi uvedenými sumami je 7.315,10 Sk, čo zodpovedá priznanej sume 242,80 eur. Pokiaľ ide o odvolacie námietky, treba jednoznačne súhlasiť s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v čl. 12 bod 3 Obchodných podmienok je neprijateľná zmluvná podmienka spočívajúca v tom, že v prípade totálneho poškodenia motorového vozidla sa vrak považuje vo vzájomných vzťahoch medzi prenajímateľom a nájomcom za bezcenný. Nepochybne takáto zmluvná podmienka je v neprospech spotrebiteľa, čo jednoznačne vyplýva zo správy likvidátora, ktorý hodnotu zvyškov ocenil na sumu 167.700,- Sk, pričom žalobca na pojednávaní dňa 13.2.2014 jednoznačne potvrdil, že po odstúpení od zmluvy bol vlastníkom vozidla, pričom sa nevedel vyjadriť, kde sa vozidlo nachádzalo, ako sa s ním disponovalo, a to ani so zvyškami, ktorých bol takisto vlastníkom, len v tejto súvislosti poukázal na čl. 12 bod 3, preto pre neho bola táto otázka nepodstatná. Nevedel sa vyjadriť, či obdržal nejakú hodnotu za uvedený vrak. Z tohto pohľadu pri konečnom vyúčtovaní ukončenia leasingového vzťahu bolo jednoznačne potrebné v prospech žalobcu započítať hodnotu zvyškov motorového vozidla v hodnote 167.700,- Sk. Pokiaľ sa žalobca odvolával na Dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenú so žalovaným 1.3.2006, na základe ktorej tento uznal, čo do dôvodu a výšky svoj záväzok vo výške 205.315,10 Sk tu je treba povedať, že ide o vyvrátiteľnú domnienku, to znamená v konaní žalovaný preukázal, že v tom rozsahu, ako bol nárok žalobcu zamietnutý, dlh nemal, a preto v tomto ohľade nebolo možné túto dohodu vziať v úvahu.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania súd prvého stupňa rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.